

Mindennapi kenyerünk...

Jézus Krisztus úgy tanított minket imádkozni, hogy könyörgésünkben Istentől kérjük a mindennapi kenyeret. Hadd legyen szabad most így mondani: a földit és a mennyeit.

Ha az ÚR imája szerint kérjük Istentől a kenyeret, ezzel sok mindent kifejezünk. Elsősorban azt, hogy hiszünk abban az Istenben, akit megszólítunk. Azt is komolyan vesszük, hogy ez a mi Istenünk igazgat mindeneket égen és földön. Ezért fordul Őhöz a halandó ember földi és mennyei mindennapi kenyéréért.

Bizony fáradtsággal küzdünk a kenyérért, az életünkért. Városi ember olyan természetesen veszi át pénzzel kifizetett kenyerét az elárúsító kezéből, el sem tudná gondolni, mennyi verejték, fáradtság van mögötte. Megszántani a földet, bevetni a búzát, learatni, megörölni, dagasztani, sütni, s ezek csak a fontosabb mozzanatai a kenyér útjának. És mégis, mindez nem elég. Ha valaki az említett tennivalókat nagyon lelkiismeretes és nagyon szakszerűen végzi, az még nem jelenti a biztos kenyeret. Hiszen annyi minden van, amit mi nem tehetünk meg. Nem tudunk téli hótakartót biztosítani a búzatáblának. Nem tudjuk erőlködésünkkel elhozni sem a tavaszt, sem a meleget, de még az esőt sem. Nem ismerjük a gabona

növekedésének titkait sem. Urunk, ami rajtunk múlik, azt igyekszünk legjobb tudásunk és tehetségünk szerint megtenni, de ezek mellett, sőt mindezek felett Téged kérünk, mindennapi kenyerünket add meg nekünk.

És arra is kérjük Istent, hogy adja meg nekünk a mindennapi Kenyeret. Nem csak a lisztből sült kenyeret, hanem Őt, a személyt, a Krisztust, aki saját magáról mondta, hogy *Én vagyok az életnek Kenyere*. Az élet igazi eledele, tápláléka, fenntartója, forrása, ereje nem csak a testünket tápláló eledel, hanem a lelkünket egyedül megerősíteni tudó Jézus Krisztus. Amikor Megváltónk azt

(Folytatás a 2. oldalon)

Augusztus 28
Újkenyér ünnepe

Nagyhéten bűnbánati istentiszteletet tartunk minden este hétfőtől szombatikig 20³⁰ órától.

Vasárnap 11 órától

Istentiszteletre hívunk mindenkit, ekkor megterítjük az ÚR asztalát.

**A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.
(Máté 6,11)**

mondta, hogy Ő Kenyér, nyilván utalt arra, hogy az Ő teste a keresztben a bűnbocsánat és az örök élet táplálója és jegye lesz, ezért valahányszor úrvacsorázunk, a kenyérben kapott jegy emlékeztet Jézus Krisztusra, az Ő áldozatára.

De Jézus nem csak az úrvacsorában akarja erősíteni hitünket, Vele való élet-közösségünket. Hanem Ő életünkre nézve mindennapi Kenyér akar lenni. Ünnepi pillanatok, felemelő alkalmak magasztos lelki tápláléka. És szürke hétköznapiok, fáradtságos munkanapok, közönséges órák és percek mennyei Kenyere.

Jézus Krisztus az a Kenyér, mely megelégti az embert. Amikor hitünk gyengül és tele vagyunk kétségekkel, csüggedünk és erőtlenségünk tudata szinte lebénít, amikor egy váratlan betegség az egész család tevékenységét leállítja, amikor kudarcokat, nehézségeket nem tudunk feldolgozni, erőnk és néha bizalmunk is odatesz, akkor szükségünk van erősítésre, lelki táplálkozásra, mennyei Kenyérre. Életünk minden napján szükségünk van a mi URunk Jézus Krisztussal való életközösségre.

Ahhoz, hogy megfelelően ellássuk mindennapi feladatainkat, rendszeres táplálkozásra van szüksége testünknek. Lelkünknek sem elég, ha csak bajban fordulunk oda Megváltónkhoz. Az Ő érthetetlen nagy kegyelmével ilyenkor is könyörülhet rajtunk, de egészen mássá, edzettebbé, teherbíróbbá, lelki küzdelmeket is megharcolni képessé lesz azok élete, akik ezzel a kéréssel fordulnak Istenhez: A mi mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma... És a mi mindennapi Kenyerünket add meg nekünk ma!

ESEMÉNYEK, ÜNNEPÉLYEK

ISKOLA—TEMPLOM—KULTÚROTTHON

Március 8-a nemzetközi nőnap. Erre az alkalomra az iskolások és az ovisok közös kis műsorral kedveskedtek az anyu-

káknek, nagymamáknak. Magyar és román nyelven elhangzott versek, énekek tették ünnepivé az eseményt.

Május 8-án az édesanyákat ünnepeltük. Ekkor a templomban, a vasárnapi istentiszteletet követően tartottuk meg az **anyák napját**. Az édesanyai szeretetet, áldozatkésztséget szavakban

megköszönni nem lehet. Mégis nekik, és az egész résztvevő gyülekezetnek örömet jelentett az ekkor előadott ünnepi műsor és nem utolsó sorban az oly sokat kifejező, édesanyáknak és nagymamáknak átadott virágcsokor.

ESEMÉNYEK, ÜNNEPÉLYEK

ISKOLA—TEMPLOM—KULTÚROTTHON

Június 17-én véget ért gyermekeink számára a hosszú és fáradságos tanév. Következett a várva várt vakáció. A gyermekek szempontjából sajnos, lassan a vakáció is vége felé közeledik, talán túl hamar tovaszálltak a napok, hetek, alig volt alkalom örvideni a „meleg nyárnak”.

Mielőtt elkezdődött volna a szünidő, az iskolások és óvodások az **évváró** ünnepi alkalmára hívták a szülőket, elszavalták, elénekelték azt, amit az elmúlt időben tanultak, elmondták élményeiket, terveiket, köszönetüket fejezték ki szülőknek, oktatóknak egyaránt.

Ezúttal búcsúzott az óvodától öt kisgyerek, és ugyancsak ötön intettek búcsút a köbölküti iskolának, ők az új tanévben más iskolában kezdik az ötödik osztályt.

Ha bármit is szeretünk és csodálunk saját magunkon kívül, az egy lépéssel távolabb visz bennünket a teljes szellemi romlástól, bár addig sosem leszünk egészen rendben, amíg bármit is jobban szeretünk és csodálunk, mint Istent.

C. S. Lewis

Istentiszteleti rendünk, idegen szóval liturgiánk leírása megtalálható az énekeskönyvben is, az utolsó ének után. Innen idézzük:

- Az Ámenre itt és minden esetben a gyülekezet **HANGOSAN** feleli: Ámen.
- Bűnvalló Ima: A gyülekezet fennállva a lelkipásztorral **EGYÜTT HANGOSAN** mondja.
- Az ÚR imádsága: Állva, együtt, **HANGOSAN**.

Imasarak

Imádunk téged és áldunk Ó, Jézus Krisztus, ki a Te Keresztfán való szenvedéseddel e világot megoáltád, bálákat adok én tenéked, Uram Jézus Krisztus, kinek kegyelméből vagyok, ami vagyok, kinek irgalmasságából élek, mozgok és létezem. Méltóztass engemet arra, hogy tégedet dicsérjelek, ó, kegyes Jézus Krisztus, és a Te szentséges szenvedésidnek dicséreteit, adj erőt, ki élsz és uralkodol szent Atyáddal, Szentléleknek egyességében, mindörökkön örökké. Ámen.

Bonaventura (1221–1274)

Hitvalló egyház

Református Anyaszentegyházunk vallja, hogy hitünknek egyetlen és tökéletes alapja Isten kijelentése, a Biblia. A Biblia alapján azonban szükségessé vált már a keresztyénség első századaiban megfogalmazni, hogy pontosan mit is hisz az egyház. Így született meg a korai keresztyénség idején a ma is jól ismert és elfogadott apostoli hitvallás. Később, és különösen a reformáció idején sok kérdésben kellett az egyháznak hitét megfogalmaznia. Ebben az időben sok próbálkozás történt, sokféle káté született. A Református Egyház csak azokat a hitvallásokat fogadta el, melyek a Szentírás alapjain megmaradtak.

Ma egyházunknak két hitvalló irata van. Az egyik a Heidelbergi Káté. 129 kérdés és felelet formájában fogalmazza meg a káté, hogy mit hiszünk az ember bűnéről, a megváltásról és a Megváltóról, a Szentháromság egy Istenről, a sákramentumokról, Isten törvényéről, az imádságról. A Heidelbergi Kátét elég jól ismerjük, hiszen ennek alapján kérdeztek ki a konfirmációkor, és azóta is sokszor hallottuk a kérdéseket és feleleteket egy-egy konfirmáció alkalmával.

A másik hitvalló irata egyházunknak a Második Helvét Hitvallás. Ebben már nem kérdés-felelet formájában fogalmazták meg a szerzők a hitvallást, hanem harminc fejezetben írták le a Biblia tanítását, vagy ahogy a hitvallás címében fogalmaztak: az igaz hit és a tiszta keresztyén vallás egyetemes dogmáinak egyszerű kifejtését akarták adni.

A hitvallás egyes fejezetei több oldalon vannak megfogalmazva. Alább az első fejezetből találunk rövid összefoglalást.

A Második Helvét Hitvallás

1. fejezet: A szentírás Isten igaz igéje

Hisszük és valljuk, hogy a szent próféták és apostolok kanonikus írásai mind az Ó-, mind az Újtestamentumban Isten igaz igéje; ezért elég tekintélyük van önmagukban és az nem emberektől származik, mert maga Isten szólt az atyákhoz, prófétákhoz és

apostolokhoz és szól még mindig hozzánk a szent írások által... Valljuk tehát, hogy ezekből az írásokból kell meríteni az igaz bölcsességet és kegyességet, a gyülekezeteknek is a reformációját és kormányzását, az istenes étellel járó kötelességeink tanítását, a tantételek igazolását és elvetését vagy mindenféle tévelygés cáfolatát, valamint mindenféle intelmet... Ezért mikor manapság Istennek ezt az igéjét törvényesen elhívott prédikátorok hirdetik az egyházban, hisszük, hogy olyankor maga Isten igéje hirdettetik és azt fogadják be a hívők; és hogy semmiféle más Isten igéjét nem kell kitalálni vagy a mennyből várni; és hogy közvetlenül magát a hirdetett ígét kell nézünk, nem pedig az igehirdető szolgát, aki ha gonosz és bűnös is, mindamellet Isten igéje megmarad igaznak és jónak... Elismerjük mégis, hogy Isten külső (igehirdetői) szolgálat nélkül is megvilágosíthat embereket, akiket és amikor akar: ez neki hatalmában van. Mi azonban most az emberek tanításának arról a szokásos módjáról beszélünk, melyet Isten mind parancsolatban, mint példák által ránk bízott.

Boldogok, akik...

Te a holnapot,
holnapután is látod
én csak a mát még.
Annak az alagútnak is
látod a végét,
amiben most botorkálok.

A boldogtalannak
ezért mondhatod: boldog,
s így melegítsz fel imámban,
aki most nyűtt tarisznyámban
is nagy ígéretek hordok.

Kovács Tibor

A Mezőköbölküti Református Egyházközség elérhetőségei:

Postacím: 427161 Fântânița 155. jud. BN. Telefon: 0263 356509. Drótposta: ki916@xnet.ro.